

Beretn. om den 54. internat. arbejdskonference i Genève 1970.

blikkelig virkning. Ordningen er baseret på følgende grundprincipper: Etablering af direkte kontakt kan kun finde sted efter udtrykkelig og formel anmodning fra et medlemsland. Vedkommende medlemsland skal på forhånd erklære sig enig i, hvilke problemer der skal undersøges og drøftes. Direkte kontakt skal ikke være af officiel karakter, og den skal ikke reguleres af juridisk bestemmelser. Herved adskiller ordningen sig fra de undersøgelser, som med hjemmel i ILOs konstitution kan iværksættes over for visse medlemslande, og som f. eks. har været iværksat over for Grækenland og Spanien. Endelig har der i komiteen været enighed om, at så snart den direkte kontakt er etableret, bør ILOs normale kontrolvirksomhed suspenderes, dog maksimalt i et år, for så vidt angår forhold der omfattes af ordningen. Den direkte kontakt kan ikke igangsættes, før der er opnået enighed mellem vedkommende land og ILOs generaldirektør om både de principielle sider ved ordningen, og om, hvilke spørgsmål der skal tages op til drøftelse.

Det oplystes under konferencekomiteens drøftelser, at tre medlemsstater siden sidste konference havde fået anmodninger om direkte kontakt opfyldt. Regeringsrepræsentanterne for de tre lande (Argentina, Mauretanien og Venezuela) gjorde over for komiteen rede for de store fremskridt, der som en følge af de forhandlinger, de havde haft med en repræsentant for ILOs generaldirektør, var opnået henimod fuld overensstemmelse mellem deres nationale lovgivning og en række af de af dem ratificerede konventioner. Videre oplystes det, at yderligere fire medlemsstater havde anmodet om direkte kontakt angående visse nærmere angivne konventioner, og at denne ville blive etableret inden for den nærmeste fremtid.

Komiteen noterede med glæde disse første resultater af den direkte kontakt, og der var enighed om indtil videre at lade denne forsøgsordning fortsætte. Både arbejds-givergruppens og fagforeningsgruppens ordførere ytrede ønske om, at også arbejdsmarkedets organisationer inddrages i denne ordning.

Komiteen konstaterede ved sin gennemgang af det forelagte materiale at det samlede antal indregistrerede ratifikationer af

de hidtil vedtagne 130 konventioner nu var nået op på over 3.600. Detaljerede rapporter fra medlemsstaterne vedrørende deres gennemførelse af forpligtelser i henhold til ratificerede konventioner var modtaget i 1580 tilfælde, svarende til en rapporteringsprocent på 86,5 eller godt to procent under den siden 1960 konstaterede rapporteringsprocent.

I overensstemmelse med sædvanlig procedure i komiteen indkaldtes regeringsrepræsentanter fra en række medlemslande til afgivelse af supplerende oplysninger vedrørende de modtagne rapporter. På grundlag af den foretagne gennemgang af rapporter, bemærkningerne fra ekspertkomiteen og de for komiteen aflagte supplerende redegørelser afgav konferencekomiteen til forelæggelse for konferencen en samlet rapport, og fremhævede heri en række tilfælde, hvor forholdene i det enkelte land efter komiteens opfattelse strider mod de konventioner, landet har ratificeret. Opregningen af sådanne brud på forpligtelserne over for organisationen er graderet i forskellige klasser. Denne rubricering i en speciel liste har ingen juridisk konsekvens for vedkommende medlemsland, men har erfaringsmæssigt en betydelig moralsk effekt, idet medlemslandene til det yderste bestræber sig for at undgå at blive placeret her og — hvis dette ikke har kunnet undgås — for snarest at søge forholdet bragt i orden.

4. Ferie med løn.

(2. behandling).

Ved emnets 1. behandling på den 53. internationale arbejdskonference i 1969, hvorom der henvises til sidste års beretning, vedtog konferencen en række konklusioner, der tog sigte på udarbejdelse af en revideret konvention om årlig ferie med løn til afløsning af konventionen af 1936 (nr. 52) om ferie med løn. Som omtalt i sidste års beretning, havde arbejdsbureauet været af den opfattelse, at landbrugsmedhjælpere og søfolk burde holdes uden for en konvention, der fremtrådte som en revideret udgave af 1936-konventionen, idet de nævnte lønmodtagergrupper er omfattet af specielle konventioner om ferie med løn, nemlig henholdsvis konvention nr. 101 om ferie med